

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/237/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

156/2011. (VI. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. május 3-án előterjesztett panaszát a 2011. június 1-jén megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos egy büntetőeljárással összefüggésben 2011. május 3-án postai úton terjesztette elő panaszát a N.-i és a K.-i Rendőrkapitányság, valamint a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: SMRFK) rendőreivel szemben.

I.

A panaszbeadvány szerint 2009 júniusában a panaszos bejelentést tett a rendőrségen nagy értékre elkövetett lopás, környezetkárosítás és hűtlen kezelés bűncselekménye miatt. A panaszos „azonnali” nyomozás lefolytatását kérte a rendőrségtől, de az nem történt meg, mert – a panaszos állítása szerint – a bűncselekmény elkövetői a N.-i Rendőrkapitányság akkori bűnügyi osztályvezetőjének ismerősei voltak. A rendőrség feljelentés kiegészítését rendelte el, „időt hagyva az elkövetőknek”.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ezt követően a panaszos már feljelentést tett a bűncselekmények elkövetése miatt és elfogultságra hivatkozva kérte, hogy az ügyeket tegyék át a SMRFK-ra, a büntetőeljárásokat azonban – bűncselekmény hiányában – megszüntették.

A panaszos nem nyugodott bele a büntetőeljárás lezárásába, ezért levelet írt a Vidékfejlesztési Minisztériumnak, közben pedig „új eljárást kezdtek az ügyekben” (a panaszos beadványában hivatkozott egy büntető ügyszámra is).

Megítélése szerint felelősség terhel a SMRFK vezetőjétől lefelé a rendőr nyomozóig mindenkit, mert „sok pénzt vettek ki az állampolgárok zsebéből”. A panaszos név szerint sérelmezte beadványában a SMRFK Bűnügyi Igazgatóság vezetőjének, a Bűnügyi Osztály vezetőjének és a SMRFK egy – név szerint megnevezett – nyomozó előadójának, továbbá a N.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya egykori vezetőjének magatartását. Közülük a N.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának egykori vezetője volt az, aki „fékezte” a panaszos által feljelentett bűnügyek felderítését.

A panaszos azt kérte a Testülettől, hogy a megjelölt személyeket vonják felelősségre, mert – álláspontja szerint – nem tettek eleget munkájuknak, amivel hivatali visszaélést és bűnpártolást valósítottak meg, és mindenki tudott „a bűnszervezetben elkövetett nagy értékű bűncselekményekről”.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszbeadványban írtak egy része (az, hogy a panaszos vélt bűncselekmények miatt feljelentést tett a rendőrségen, amellyel kapcsolatban a rendőrség időközben döntést hozott) büntetőeljárással kapcsolatos kérdés. Az Rtv. fent idézett rendelkezései értelmében a kérdések érdemi elbírálására a Testületnek nincs hatásköre. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) IX. fejezetének IV. Címe (Jogorvoslatok a nyomozás során) tartalmazza a büntetőeljárás nyomozati szakaszában igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket.

A panasz azon része, hogy a panaszos álláspontja szerint meghatározott személyek magatartásukkal bűncselekményt valósítottak meg, a fent idézett Rtv. rendelkezés szerint, úgyszintén nem tartozik a Testület hatáskörébe. Amennyiben a panaszos feljelentést kíván tenni, úgy azt a Be. 172. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál teheti meg, írásban vagy szóban (utóbbi esetében a feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni).

III.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. június 1.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag